

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

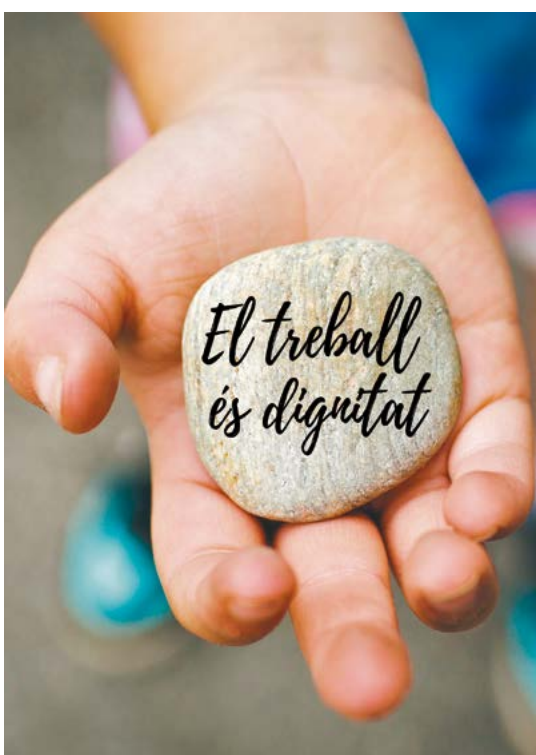
Una economia al servei de la persona

Avui celebrem Sant Josep Obrer, patró dels treballadors, data que coincideix amb el Dia Mundial del Treball. El fet que aquest any la festa s'escaigui en diumenge em demana una reflexió sobre el valor humà i cristià del treball.

«El treball és dignitat», diu sovint el papa Francesc. Aquest mateix lema ja ens dona la pista per situar el treball en el context de l'humanisme cristià. El greu problema actual és l'escassetat i la precarietat de les condicions de treball, que afecten un sector important de la població en edat de treballar.

El treball és un dret fonamental, però a moltes persones se'ls ha arrabassat. Molts ciutadans desesperats que es troben a l'atur truquen a la porta de les parròquies i l'únic que volen és trobar una feina digna que els permeti tirar endavant, sobretot, en el cas de famílies vulnerables. Des de les Càritats diocesanes i parroquials s'acullen i acompanyen aquestes persones marcades pel patiment i l'angoixa.

Tot i les incerteses que provoca la guerra a Ucraïna i els estralls que ha causat la pandèmia en la nostra economia, sembla que hi hauria una tendència de recuperació en les xifres d'ocupació. Certament, l'atur disminueix, però darrere les dades hi ha una realitat que ens hauria de preocupar: l'empobriment constant i la desigualtat laboral. Potser hi ha més treballadors que treballen, però

són treballadors més pobres. Tenir feina digna ja no és un dret, sinó un privilegi per a moltes persones. La realitat global de la nostra diòcesi és que

una de cada tres persones viu en exclusió social, és a dir, gairebé un milió de persones (cf. Informe FOESSA).

El papa Francesc defensa incansablement la necessitat d'articular una economia al servei de la persona. Insisteix que la persona és el centre de gravetat, el valor essencial de la societat i que l'economia s'ha de posar al seu servei i no a l'inrevés. Lamentablement, ara per ara, el paradigma neoliberal que regeix l'economia global i que converteix el món en un gran mercat és nociu per a una gran part de la humanitat. Per això proposa trobar un nou paradigma econòmic, que en paraules del papa Benet XVI, hauria d'estar fonamentat en una ètica «amiga de la persona» (*Caritas in veritate*, 45). El que diu el papa Francesc està en plena sintonia amb el pensament de Benet XVI.

Tenir accés a un treball digne és la millor de les polítiques socials. Per això, cal que les administracions públiques s'esforcin per crear les condicions idònies, perquè els empresaris i emprenedors invertixin en activitats econòmiques que generin feina. Demanem novament als nostres governants, als empresaris, als sindicats i als diferents agents socials un gran pacte per aturar l'increment de la pobresa promovent una feina digna.

Benvolguts germans i germanes, cal que actuem per construir entre tots una societat més humana i fraterna. Que així sigui.

ACTUALITAT

El cardenal Omella convida a celebrar la Pasqua sent «portadors d'esperança enmig d'un món decebut»

El passat diumenge, 17 d'abril, l'arxidiòcesi de Barcelona va celebrar l'arribada de la Pasqua amb una crida a l'alegria i a l'esperança per a tots els fidels. En la seva homilia, el cardenal Joan Josep Omella va insistir a tots els feligresos a ser «portadors d'esperança i alegria en el nostre món tan decebut».

Abans de començar la litúrgia de la Paraula, l'arquebisbe de Barcelona va espargir els fidels amb l'aigua beneïda durant la celebració de la Vetlla Pasqual a la nit del Dissabte Sant, i amb què es recorda el Baptisme.

En aquest dia de Pasqua, en què l'Església s'uneix per celebrar que Jesús ha ressuscitat i és viu en-

tre nosaltres, el cardenal Omella va convidar tot-hom a omplir el cor d'optimisme i veure més enllà de les desgràcies, «que bonic és veure el cor d'aquells que busquen alegria i esperança». Per això, va anomenar diversos signes d'esperança que passen desapercibuts. Entre aquests, la solidaritat a l'arxidiòcesi de Barcelona cap als refugiats ucraïnesos. «No és això un motiu d'esperança?», es va preguntar el cardenal Omella.

«En aquesta Pasqua, estem cridats a sentir la presència del Senyor a través de la pregària i l'entrega en Ell.»

Al final de la celebració, el cardenal Omella va impartir la benedicció papal als assistents.

ENTREVISTA

Presència obrera catòlica

ANTONIO DI MATTEO

El Moviment Obrer Cristià (MCL) pretén promoure l'afirmació dels principis cristians en la vida, en la cultura, en els ordenaments jurídics i en la legislació. Opera com un moviment eclesial de testimoni evangèlic organitzat i fidel a les directrius del Magisteri de l'Església, conscient del seu paper específic en la societat. L'MCL té un caràcter federatiu basat en el principi de subsidiarietat i solidaritat. El seu president és l'italià Antonio Di Matteo, que ha estat convidat per la Universitat Abat Oliba CEU.

Quins són els motius principals de lluita del MCL?

Som un Moviment de testimonis de l'Evangeli en el món laboral; per això sempre hem estat al costat dels treballadors, per donar suport a la seva protecció, drets, formació..., però també participació directa en processos productius amb responsabilitat corporativa. A més, sempre hem tingut cura de donar suport a polítiques que van en la direcció de promoure un paper actiu dels treballadors.

Per què les associacions catòliques han de dir la seva en política?

La nostra experiència rau en la intuïció de l'Església italiana per portar els valors i principis del Magisteri Social de l'Església als llocs de les decisions polítiques, precisament a través de la presència d'organitzacions obreres. A Espanya també es podria implementar, sempre que hi hagi una forta motivació valorada, constància de compromís i previsió.

La unió dels treballadors en un moviment com el seu a Espanya ajudaria a frenar la secularització?

La secularització és un fenomen global i es fa sentir més en països de gran tradició catòlica, com Espanya. Ho vivim a Itàlia, malgrat una tradició cultural i una llarga presència social. Això, com a catòlics no ens ha de fer rendir. Crec que cal professar públicament els nostres valors, forts en una presència viva a la societat, a través de moltes obres concretes, començant per les universitats.

Òscar Bardají i Martí

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Pare! Em sap greu d'haver-vos ofès

Ha complert vint-i-dos anys, estudia a la universitat. Batejat en la infantesa, sense continuïtat. Tingué alguns contactes esporàdics i sense massa implicació amb una comunitat cristiana, durant la infantesa i l'adolescència i, relació més personal, amb alguns dels seus membres.

Fa un parell d'anys, comença un itinerari de conversió, lent i profund, en la comunitat esmentada que ha estat treballant, a fons i sense pressa, deixant-se portar per l'Esperit, ben acompanyat i escoltat, respectuosament.

En un moment del seu itinerari, després de moltes estones de pregària, de lectures de la Paraula, d'alguns llibres, de converses espirituals i de reflexió, amb un rerefons intens en el testimoniatge i mestratge d'un sacerdot amic, que traspasà, decidí significar el retorn al Pare en una confessió general preparada curosament. Havia de ser un gest sensible i eficaç. Hi dedicà esforç i temps. «Feliç el qui ha estat absolt de la falta / i ha vist que un vel cobria el seu pecat. / Feliç l'home a qui el Senyor no té en compte la culpa / i que dintre

seu ja no manté l'engany» (Sl 32 [31], 1-2).

Davant del sacerdot, manifestà el seu penediment i esgranà els pecats, poc a poc, el dolor per haver-se allunyat de l'amor del Pare i dels ensenyaments de Jesús. Confiant en el Déu que passa i torna a passar per les nostres vides fins que ens atrevim a dir: «Pare em sap greu d'haver-vos ofès.»

Es succeïren els moments de pregària i de silenci dens. El temps semblava aturat. Un sentiment confiat de proximitat de Déu, de recerca del fons de la persona, del racó de tendresa on hi és present, dominava la situació. Penediment, dolor, llàgrimes, joia, propòsits nobles i sincers del noi... acolliment i generositat del Pare a desdir. «Però ara reconec el meu pecat, / no t'encobreixo més la meua culpa. / He dit: "Confessaré la meua falta al Senyor". / I tu m'has perdonat la culpa comesa» (Sl 32 [31],5).

Recuperada la criatura neta i lliure, torna a començar. Sentint-se pecador perdonat, viure la joia del perdó, donar-ne gràcies a Déu! «Alegreus-vos, justos, celebren el Senyor; / homes rectes, aclameu-lo» (Sl 32[31],11).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Un pequeño lugar en la casa de Nazaret

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO
Franciscana de los Sagrados Corazones

«San José merece todo nuestro reconocimiento y devoción por cómo supo custodiar a la Virgen y a Jesús», decía el Papa en el día del Patriarca del año 2014.

Si san José custodió y acompañó a Jesús en su camino de crecimiento, también nosotros esperamos que nos guíe y enseñe a acompañar a nuestros hermanos.

Es conocida una forma de contemplación propuesta por san Ignacio, siguiéndola deseamos acercarnos a la Familia de Nazaret; les pedimos un rincón junto a ellos. Desde el pequeño lugar que como pobres nos corresponde, nos unimos a su acción de gracias al Señor. Admitidos allí, que nuestro amor no se llenará de las migajas que caen de la mesa, sino de la plenitud de la vida

que se nos regala por la salvación de Cristo.

Con ellos, podemos vivir la alegría del compartir y de la alabanza: «Te ensalzaré, Señor, porque me has librado» (Sal 29). La oración conducida por Jesús, María y José llenará nuestro ser y nos mostrará cómo encontrar al Señor en la orilla de nuestro día y en los hermanos.

San José nos enseña a obedecer a Dios. Los Apóstoles nos descubren que en la escucha y en la obediencia al Señor Resucitado, encontramos el fruto de nuestro trabajo.

Que nuestra Señora, Madre de la Iglesia, nos haga sentir la alegría del encuentro con su Hijo Vencedor de la muerte; que nuestras casas, familias, trabajos, comunidades, sean lugares para encontrar la paz y el sosiego que el Resucitado nos ofrece.

Lectures de la missa diària i santoral

2. □ **Dilluns (lit. hores: 3a setm.)** [Ac 6,8-15 / Sl 118 / Jn 6,22-29]. Mare de Déu d'Araceli. Sant Atanasi (295-373), bisbe d'Alexandria i dr. de l'Església; sant Segon, bisbe i mr.; santa Zoa, mare de família mr.

3. ■ **Dimarts** [1Co 15,1-8 / Sl 118 / Jn 14,6-14]. Sant Felip (de Betsaida) i sant Jaume (anomenat el Menor, parent de Jesús, bisbe de Jerusalem, †62), apòstols. Trobament de la santa Creu; santa Antonina, vg. i mr.; sant Alexandre I, papa i mr.

4. □ **Dimecres** [Ac 8,1b-8 / Sl 65 / Jn 6,35-40]. Sant Silvà, bisbe i mr.; sant Florià, mr.; sant Gotard, bisbe; sant Pelegrí Laziosi, rel. servita; sant Josep Maria Rubio, prev.

5. □ **Dijous** [Ac 8,26-40 / Sl 65 / Jn 6,44-51]. Sant Àngel de Sicília, prev. carmelità; sant Amador, prev. i mr.; sant Martí de Finjosa, bisbe; santa Irene, vg. i mr. (304), a Tessalònica.

6. □ **Divendres** [Ac 9,1-20 / Sl 116 / Jn 6,52-59]. Tradició del martiri *ante portam Latinam* de sant Joan evangelista, patró de les arts gràfiques; sant Domènec Sàvio, alumne de Joan Bosco; santa Beneta, vg. i mr.; sant Justí, prev.; beat Francesc de Laval, bisbe de Quebec.

7. □ **Dissabte** [Ac 9,31-42 / Sl 115 / Jn 6,60-69]. Ntra. Sra. dels Desemparats. Sant Sixt i sant Eovald o Hou, mrs., venerats a Celrà (Gironès); beata Gisela (o Guisla), rel. benedictina, viuda de sant Esteve d'Hongria (s. X-XI); sant Benet II, papa.

8. □ **† Diumenge vinent, IV de Pasqua (lit. hores: 4a setmana)** [Ac 13,14.43-52 / Sl 99 / Ap 7,9.14b-17 / Jn 10,27-30]. Santa Maria, mitjancera de totes les gràcies; Mare de Déu de Pompeia (Roser) i també del Toro, patrona de Menorca, a més d'altres advocacions: Escola Pia, Miracle (Milagros), Salut, etc. Aparició de l'arcàngel sant Miquel, patró dels radiòlegs i dels radioterapeutes; sant Eladi, bisbe; sant Bonifaci IV, papa; beat Jeremies de Valàquia, rel. caputxí; beat Lluís Rabatà, prev. carmelità. Beata Carme del Nen Jesús (González Ramos), rel. fund. Franciscanes dels Sagrats Cors.

DIUMENGE III DE PASQUA

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 5,27b-32.40b-41)

En aquells dies els apòstols comparegueren davant el sanedrí, i el gran sacerdot començà així el seu interrogatori: «Us vam prohibir severament d'ensenyar res més en el nom de Jesús, però vosaltres heu omplert Jerusalem de les vostres doctrines i voleu fer-nos culpables de la sang d'aquest home». Pere i els apòstols contestaren: «Obeir Déu és primer que obeir els homes. El Déu dels nostres pares ressuscità Jesús, que vosaltres havíeu mort penjant-lo en un patíbul. La dreta de Déu l'ha enaltit com a Capdavanter i Salvador, per concedir al poble d'Israel la conversió i el perdó dels pecats. Nosaltres en som testimonis, i n'és també testimoni l'Esperit Sant que Déu ha donat a tots els qui l'obeeixen». Ells prohibiren als apòstols de parlar més en nom de Jesús, i els deixaren anar. Els apòstols es retiraren del tribunal del sanedrí, contents que Déu els considerés dignes de ser maltractats pel nom de Jesús.

Salm responsorial (29)

R. *Amb quin goig us exalço, Senyor!*

Amb quin goig us exalço, Senyor!, / m'heu tret a flor d'aigua quan m'ofegava, / i no heu permès que se n'alegrin els enemics. / Senyor, m'heu arrencat de la terra dels morts, / quan ja m'hi enfonsava, m'heu tornat la vida. R.

Canteu al Senyor, els qui l'estimeu, / enaltiu la seva santedat. / El seu rigor dura un instant; / el seu favor, tota la vida. / Cap al tard tot eren plors, / l'endemà són crits de joia. R.

Escolteu, Senyor, compadiu-vos de mi; / ajudeu-me, Senyor. / Heu mudat en joia les meves penes, / Senyor, Déu meu, us lloaré per sempre. R.

Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 5,11-14)

Jo, Joan, tot mirant la visió vaig sentir les veus d'una multitud d'àngels que rodejaven el tron de Déu, junt amb els vivents i els ancians. Eren milers i miríades de miríades que cridaven: «L'Anyell que ha estat degollat és digne de rebre tot poder, riquesa, saviesa, força, honor, glòria i lloança». Després vaig sentir totes les criatures que hi ha al cel, a la terra, sota la terra i al mar, totes les que hi ha en aquests llocs que deien: «Al qui seu al tron i a l'Anyell sigui donada la lloança, l'honor, la glòria i el poder pels segles dels segles». Els quatre vivents responien: «Amén». I els ancians es prosternaren adorant.

Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

(Jn 21,1-19) (Versió abreujada)

En aquell temps, Jesús encara s'aparegué als deixebles vora el llac de Tiberiades. L'aparició fou així. Es trobaven plegats Simó Pere, Tomàs el Bessó, Natanael, de Canà de Galilea, els fills de Zebedeu i dos deixebles més. Simó Pere els digué: «Me'n vaig a pescar». Els altres li respongueren: «Nosaltres també hi venim». Sortiren tots i pujaren a la barca, però aquella nit no pescaren res.

Quan ja clarejava, Jesús s'aturà vora l'aigua, però els deixebles no el reconegueren. Ell els digué: «Nois, ¿no teniu res per a menjar?». Li contestaren: «No». Els digué: «Tireu la xarxa a la dreta de la barca i pescareu». Ho feren així i ja no la podien treure de tant de peix com hi havia. Llavors aquell deixeble que Jesús estimava diu a Pere: «És el Senyor». Així que Simó Pere sentí aquestes paraules, es posà la roba que s'havia tret i es llançà a l'aigua. Els altres deixebles, que eren només a uns noranta metres de terra, vingueren amb la barca, estirant la xarxa plena de peix.

Quan baixaren a terra veieren un foc, amb peix i pa coent-se sobre les brases. Jesús els diu: «Porteu peixos dels que acabeu de pescar». Simó Pere pujà a la barca i estirà cap a terra la xarxa: hi havia cent cinquanta-tres peixos grossos. Tot i haver-hi tant de peix, la xarxa no s'esquinçà. Jesús els digué: «Veniu a esmorzar». Cap dels deixebles no gosava preguntar-li qui era; ja ho sabien que era el Senyor. Jesús s'acostà, prengué el pa i els el donava. Igual va fer amb el peix. Era la tercera vegada que Jesús s'apareixia als deixebles després de ressuscitar d'entre els morts.

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles

(Hch 5,27b-32.40b-41)

En aquellos días, el sumo sacerdote interrogó a los apóstoles, diciendo: «¿No os habíamos ordenado formalmente no enseñar en ese Nombre? En cambio, habéis llenado Jerusalén con vuestra enseñanza y queréis hacernos responsables de la sangre de ese hombre».

Pedro y los apóstoles replicaron: «Hay que obedecer a Dios antes que a los hombres. El Dios de nuestros padres resucitó a Jesús, a quien vosotros matasteis, colgándolo de un madero. Dios lo ha exaltado con su diestra, haciéndolo jefe y salvador, para otorgar a Israel la conversión y el perdón de los pecados. Testigos de esto somos nosotros y el Espíritu Santo, que Dios da a los que lo obedecen».

Prohibieron a los apóstoles hablar en nombre de Jesús, y los soltaron. Ellos, pues, salieron del Sanedrín contentos de haber merecido aquel ultraje por el Nombre.

Salmo responsorial (29)

R. *Te ensaltaré, Señor, porque me has librado.*

Te ensaltaré, Señor, porque me has librado / y no has dejado que mis enemigos se rían de mí. / Señor, sacaste mi vida del abismo, / me hiciste revivir cuando bajaba a la fosa. R.

Tañed para el Señor, fieles suyos, / celebrad el recuerdo de su nombre santo; / su cólera dura un instante; / su bondad, de por vida; / al atardecer nos visita el llanto; / por la mañana, el júbilo. R.

Escucha, Señor, y ten piedad de mí; / Señor, socórreme. / Cambiaste mi luto en danzas. / Señor, Dios mío, te daré gracias por siempre. R.

Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 5,11-14)

Yo, Juan, miré, y escuché la voz de muchos ángeles alrededor del trono, de los vivientes y de los ancianos, y eran miles de miles, miríadas de miríadas, y decían con voz potente: «Digno es el Cordero degollado de recibir el poder, la riqueza, la sabiduría, la fuerza, el honor, la gloria y la alabanza». Y escuché a todas las criaturas que hay en el cielo, en la tierra, bajo la tierra, en el mar —todo cuanto hay en ellos—, que decían: «Al que está sentado en el trono y al Cordero la alabanza, el honor, la gloria y el poder por los siglos de los siglos». Y los cuatro vivientes respondían: «Amén». Y los ancianos se postraron y adoraron.

Lectura del santo Evangelio según san Juan

(Jn 21,1-19) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, Jesús se apareció otra vez a los discípulos junto al lago de Tiberiades. Y se apareció de esta manera: Estaban juntos Simón Pedro, Tomàs, apodado el Mellizo; Natanael, el de Canà de Galilea; los Zebedeos y otros dos discípulos suyos. Simón Pedro les dice: «Me voy a pescar». Ellos contestan: «Vamos también nosotros contigo».

Salieron y se embarcaron; y aquella noche no cogieron nada. Estaba ya amaneciendo, cuando Jesús se presentó en la orilla; pero los discípulos no sabían que era Jesús. Jesús les dice: «Muchachos, ¿tenéis pescado?». Ellos contestaron: «No». Él les dice: «Echad la red a la derecha de la barca y encontraréis». La echaron, y no podían sacarla, por la multitud de peces. Y aquel discípulo a quien Jesús amaba le dice a Pedro: «Es el Señor». Al oír que era el Señor, Simón Pedro, que estaba desnudo, se ató la túnica y se echó al agua. Los demás discípulos se acercaron en la barca, porque no distaban de tierra más que unos doscientos codos, remolcando la red con los peces.

Al saltar a tierra, ven unas brases con un pescado puesto encima y pan. Jesús les dice: «Traed de los peces que acabáis de coger». Simón Pedro subió a la barca y arrastró hasta la orilla la red repleta de peces grandes: ciento cincuenta y tres. Y aunque eran tantos, no se rompió la red. Jesús les dice: «Vamos, almorzad». Ninguno de los discípulos se atrevía a preguntarle quién era, porque sabían bien que era el Señor. Jesús se acerca, toma el pan y se lo da, y lo mismo el pescado. Esta fue la tercera vez que Jesús se apareció a los discípulos después de resucitar de entre los muertos.

COMENTARI

«Prengué el pa i els el donava»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

Després de l'aparició del Ressuscitat enmig dels seus deixebles a Jerusalem, diumenge passat, la narració evangèlica ens presenta avui l'episodi de l'aparició del Ressuscitat a la vora del llac de Galilea.

Joan, en el seu Evangelí, no ens ha dit que els primers deixebles de Jesús fossin pescadors. Ara, a la fi de l'Evangelí en trobem a set d'ells pescant en les aigües del llac. La iniciativa la pren Simó Pere, que arrossega així els altres. Aquella nit, però, no pescaren res. Això ens recorda l'escena narrada per Lluc (cf. 5,1-11) a l'inici de la vida pública de Jesús i que hem llegit i comentat en el Diumenge V de durant l'any (just abans d'iniciar la Quaresma). Aquí també la paraula de Jesús, que és paraula de Déu, es mostra eficaç: una gran pesca que és a punt d'esquinçar les xarxes.

Aquesta paraula eficaç revela la presència del Ressuscitat. És el deixeble estimat, una altra vegada, el primer a creure i reconèixer el Senyor plantat a la vora del llac. I és Pere, una altra vegada, qui pren la iniciativa d'anar a l'encontre del Ressuscitat: es llança a l'aigua, per arribar-hi abans!

Curiosament en arribar a terra, Jesús ja té pa i peixos —basta recordar la multiplicació dels pans i dels peixos a Joan 6— que cou a les brases per oferir-los un bon esmorzar. El gest de Jesús de prendre el pa i donar-lo als deixebles té ressonàncies eucarístiques, com tota aquesta escena.

A l'Evangelí segons sant Lluc, l'episodi de la pesca miraculosa acaba amb la vocació de Pere de ser pescador d'homes. En el relat de Joan tot acaba també en la vocació de Pere; una vocació que en la resta de l'Evangelí encara no se'ns ha presentat. Aquesta vegada, però, després de la triple confessió de l'amor que contrasta amb la triple negació que havia fet Pere, el Ressuscitat li encomana, també per tres vegades, de pasturar «les meves ovelles i els meus anyells». Jesús s'ha presentat com el Bon Pastor que dona la vida per les seves ovelles, i encomana ara a Pere de continuar la seva missió amb les seves ovelles.

És el Ressuscitat qui ens aplega per celebrar l'eucaristia, qui dona eficàcia a la nostra tasca en el mar de la vida, i qui ens aplega en un ramat confiat a Pere, per a la vida del món.

AGENDA

Parròquia Patriarca Abraham. Avui diumenge, 1 de maig, a les 18 h, se celebrarà un concert benèfic a favor de la pau protagonitzat pel quartet vocal de música de cambra Catalinka. Entrada gratuïta amb aforament limitat. (c/ Jaume Vicens Vives, 6).

Eucaristia d'acció de gràcies. La família espiritual Carles de Foucauld i el Seminari Conciliar de Barcelona us conviden a participar en l'Eucaristia d'acció de gràcies per la pròxima canonització del germà Carles, presidida per Mons. Javier Vilanova, bisbe auxiliar de Barcelona. L'acte tindrà lloc a la capella del Seminari Conciliar de Barcelona el proper dilluns 9 de maig, a les 12 h. (c/ Diputació, 231).

Espai d'Interioritat Francesc Palau. El proper dimecres 18 de maig, a les 18 h, se celebrarà una xerrada amb Pablo d'Ors, teòleg i escriptor, que portarà per títol «La trobada amb Déu». Per a més informació, podeu trucar als telèfons 938 233 108 / 680 384 360. (c/ de la Immaculada, 53-55).

Tallers de Oració y Vida. Entre el 3 i el 8 de juliol, a Sevilla, s'organitzen els *Encuentros de Experiencia de Dios* (EDD), un mètode d'evangelització que el P. Ignacio Larrañaga Orbeagozo impartirà durant més de 30 anys. Informació i inscripcions a: marmajam2@gmail.com (Margarita Jambrina) o ebarbeta@telefonica.es (Eulàlia Barbeta), o trucant als telèfons 607 381 032 i 646 570 313.

Monestir de Sant Pere de les Puel·les. El proper dissabte 7 de maig, de 10 a 18 h, se celebrarà un espai de meditació segons el mètode de Franz Jalics. Conduiran el recés de silenci contemplatiu: Glòria Andrés, Rosa Suriñach, Lídia Roig i Esteve Fornaguera. Cal inscripció prèvia enviant un correu electrònic a: activitatspuelles@gmail.com

SCB Talks. El proper divendres 6 de maig, a les 17.30 h, se celebraran els *SCB Talks* sota el títol «Les xarxes socials com a canal d'evangelització». Hi haurà quatre intervencions de diferents *influencers* que explicaran la seva pròpia experiència personal i professional. Posteriorment, hi haurà Adoració al Santíssim. Per acabar, es farà un pica-pica. (c/ Diputació, 231).

Basílica de la Concepció. Tots els diumenges i festes, a les 19 h, Vespres cantades. En acabar, exposició del Santíssim. (c/ Aragó, 299).

Associació per l'Altre Cor Cremat de Barcelona - Ajut al Quart Món. XXVIII Cicle de música per la solidaritat. Concert núm. 3 a la capella francesa de Barcelona. Serà el proper dissabte 7 de maig, a les 19 h, a la capella de la Presentació-Palau de Bellafila. Aportació solidària: 6 euros (c/ Bellafila, 4).

Consulta altres actes de l'agenda diocesana

IN MEMORIAM

Mn. Jordi Jorba. Prevere de l'Arquebisbat de Barcelona, missio-

ner a Calama (Xile), va morir en la pau de Crist, a l'edat de 88 anys, diumenge 10 d'abril de 2022.

El Sr. Cardenal Arquebisbe, el Sr. Cardenal Arquebisbe emèrit, els Srs. Bisbes auxiliars, els preveres i els diques ho fan saber als fidels de l'Església perquè l'encomanin a la misericòrdia del Senyor.

La missa exequial va tenir lloc, dimarts 12 d'abril de 2022, a les 11 h, a la parròquia Sant Joan Baptista, de Calama (Xile).

A la Diòcesi de Barcelona va ser més de vint-i-cinc anys delegat de Missions. Al cap d'aquest període, any 2001, veient que els sacerdots barcelonins a la zona de Calama s'havia reduït, de quatre només hi quedava Mn. Enric Olivé, va decidir tornar al nord de Xile, al desert d'Atacama, a dos mil tres-cents metres d'alçada, en una zona de mines de coure.

X en Guillermo, X tu, X tants

Marca la X a favor de l'Església a la teva declaració de la renda.

DESCOBREIX MÉS HISTÒRIES DE PERSONES AJUDADES PER L'ESGLÉSIA A PORTANTOS.ES

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

Una economía al servicio de la persona

Hoy celebramos San José Obrero, patrón de los trabajadores, fecha que coincide con el Día Mundial del Trabajo. El hecho que este año esta fiesta coincidiera en domingo me pedía una reflexión sobre el valor humano y cristiano del trabajo.

«El trabajo es dignidad», dice a menudo el papa Francisco. Este mismo lema ya nos dona la pista para situar el trabajo en el contexto del humanismo cristiano. El grave problema actual es su escasez y la precariedad de las condiciones de trabajo, que afectan a un sector importante de la población en edad de trabajar.

El trabajo es un derecho fundamental, pero a muchas personas se les ha arrebatado. Muchos ciudadanos desesperados que se están en paro llaman a la puerta de las parroquias y lo único que piden es tener un trabajo digno que les permita salir adelante, sobre todo, en el caso de las familias vulnerables. Desde las Cáritas diocesanas y parroquiales se acogen y acompañan a estas personas marcadas por el sufrimiento y la angustia.

A pesar de las incertidumbres que provoca la guerra en Ucrania y de los estragos que ha causado la pandemia en nuestra economía, parece que habría una tendencia de recuperación en las cifras de empleo. Ciertamente, el paro disminuye, pero detrás de los datos hay una realidad que debería preocuparnos: el empobrecimiento constante y la desigualdad laboral. Puede que haya más trabajadores que trabajan, pero son trabajadores más pobres. Tener trabajo digno ya no es un derecho, sino un privilegio para muchas personas. La realidad global de nuestra diócesis es que una de cada tres personas vive en exclusión social, es decir, casi un millón de personas (cf. Informe FOESSA).

El papa Francisco defiende incansablemente la necesidad de articular una economía al servicio de la persona. Insiste en que la persona es el centro de gravedad, el valor esencial de la sociedad y que la economía debe ponerse a su servicio y no al revés. Lamentablemente, en estos momentos, el paradigma neoliberal que rige

la economía global y que convierte al mundo en un gran mercado es nocivo para una gran parte de la humanidad. Por eso propone encontrar un nuevo paradigma económico, que en palabras del papa Benedicto XVI, debería estar fundamentado en una ética «amiga de la persona» (*Caritas in veritate*, 45). Lo que dice el papa Francisco está en plena sintonía con el pensamiento de Benedicto XVI.

Tener acceso a un trabajo digno es la mejor de las políticas sociales. Por eso, es necesario que las administraciones públicas se esfuercen por crear las condiciones idóneas, para que los empresarios y emprendedores inviertan en actividades económicas que generen trabajo. Pedimos de nuevo a nuestros gobernantes, a los empresarios, a los sindicatos y a los diversos agentes sociales un gran pacto para detener el incremento de la pobreza promoviendo un trabajo digno.

Queridos hermanos y hermanas, es necesario que actuemos para construir entre todos una sociedad más humana y fraterna. Que así sea.

Seguiu-nos
esglesia.barcelona

 facebook.com/EsglesiaBarcelona
 [@esglesiabcn](https://twitter.com/esglesiabcn)

Sintonitzeu
Ràdio Estel: 106.6 FM